

ZAKUR KATUBAK.

Biyak eche batean
 ziralarik bizi,
 zakurrik ezin zuben
 katubak ikusi;
 zarpazoka zekarren
 mendean artuba,
 betiko pozoikeriz
 izuba sortuba;
 eta ala zirala
 gaizki alkarrekin,
 gertatu zan oker bat
 bein katubarekin:
 bada eltzetik ori
 zala lapurretan,
 eltzea irauli ta
 kiskali zan bertan,
 eta ichukan jorik
 onera ta ara,
 non irtengo zan andik
 sartu zan surtara;
 an berriz arturik su
 triparen azpitik,
 burutik, ipurditik,
 eta bizkarretik,
 gertatu zanean ain
 estura larriyan,
 alderdi denetatik

iya kiskaliyan,
 asi zan zakurrari
 laguntza eskatzen,
 anparatu zezala
 arren eta arren.
 Bañan ¿zakurrak nola
 lagunduko zion?,
 zegon lekutik alcha
 gabe, esan zion:
 kiskali ari nai baden,
 erre ari bertan,
 ez naun ik len lagundu
 izandu ezertan;
 eta ala abotik
 zeriola kia,
 kiskali zan katu zar
 len saldaz erria.

.

Nor nolakoa izan
 oi dan besterentzat,
 beste alakoa da
 gertatzen beretzat;
 frutu gozoen jabe
 nai dubenak egin,
 azi onak len berak
 bieitu erein.